



Nr. 1257B/24.03.2026

ROMANIA

Parlamentul României

Camera deputaților

Grupul parlamentar S.O.S. România

B/SOS/837/18.03.2026

INTERPELARE

**Către: Ministrul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
și Prim-ministrul României**

De la: Pascalini Nini Alexandru, deputat Circumscripția nr. 4 Bacău

**Obiect: Posibila reducere a concediului pentru creșterea copilului și
necesitatea protejării mamelor și familiilor din România**

Domnule prim-ministru,
Domnule ministru,

Vă adresez prezenta interpelare ca urmare a informațiilor apărute în spațiul public potrivit cărora, la nivelul Guvernului, s-ar discuta reducerea perioadei concediului pentru creșterea copilului, pornind de la ideea că mamele din România ar beneficia de un regim prea favorabil în comparație cu alte state europene.

Chiar dacă, până în acest moment, nu a fost prezentat public un act normativ oficial în acest sens, simplul fapt că o asemenea ipoteză este vehiculată în spațiul public provoacă îngrijorare profundă în rândul mamelor, al familiilor tinere și al tuturor celor care înțeleg că politica demografică a unui stat nu se poate face prin austeritate îndreptată împotriva părinților.

În România, realitatea de zi cu zi a familiilor tinere este deja apăsătoare. Costurile cu hrana, produsele pentru copii, medicamentele, utilitățile, chiria sau creditele au crescut considerabil, iar puterea de cumpărare a fost erodată

puternic în ultimii ani. În aceste condiții, a lovi tocmai în perioada în care copilul are cea mai mare nevoie de prezența părintelui, iar mama are nevoie de stabilitate și protecție, ar reprezenta nu doar o eroare socială, ci și o formă gravă de lipsă de empatie instituțională.

Concediul pentru creșterea copilului nu este un moft, nu este un privilegiu și nu este o favoare acordată unor persoane care „stau acasă”. Este o măsură esențială de protecție a familiei, a copilului și a echilibrului social. În primii ani de viață, copilul are nevoie de îngrijire directă, constantă și afectivă, iar statul are obligația de a sprijini această etapă, nu de a o transforma într-o problemă contabilă.

Orice tentativă de reducere a acestui drept ar transmite un mesaj extrem de periculos: că maternitatea este tratată ca o povară bugetară, nu ca o valoare socială fundamentală. Un astfel de semnal ar agrava neîncrederea tinerelor familii în capacitatea statului de a le proteja și ar lovi direct într-o societate care se confruntă deja cu scădere demografică, migrație și nesiguranță economică.

Mai mult, comparațiile superficiale cu alte state europene, făcute fără raportare la nivelul salariilor, al serviciilor sociale, al infrastructurii de creșe și grădinițe, al accesului la servicii medicale și al sprijinului concret acordat familiilor, sunt profund înșelătoare. Nu poți cere mamei din România să suporte standarde mai restrictive, în timp ce statul român nu oferă nici pe departe condițiile sociale și economice existente în multe state occidentale.

Având în vedere aceste aspecte, vă rog să răspundeți punctual la următoarele întrebări:

1. A existat sau nu, în cadrul Guvernului României, o discuție formală sau informală privind reducerea duratei concediului pentru creșterea copilului?
2. Intenționează Guvernul să promoveze, în perioada următoare, un proiect de act normativ prin care să reducă perioada concediului pentru creșterea copilului?
3. Care este poziția oficială a prim-ministrului cu privire la afirmația potrivit căreia mamele din România ar fi „privilegiate” prin actuala durată a concediului pentru creșterea copilului?
4. Ce analiză comparativă are Guvernul între România și alte state europene în ceea ce privește nu doar durata concediului, ci și nivelul indemnizațiilor, costul vieții, infrastructura de îngrijire timpurie și sprijinul real acordat familiilor?
5. Ce impact social și demografic estimează Guvernul că ar avea o eventuală reducere a concediului pentru creșterea copilului?

6. Ce consultări au fost sau vor fi realizate cu organizațiile de părinți, sindicatele, experții în politici familiale și specialiștii în protecția copilului înainte de orice eventuală modificare legislativă în această materie?
7. Cum justifică Guvernul o eventuală reducere a unui drept destinat protecției copilului, în condițiile în care România se confruntă deja cu o gravă criză demografică?
8. Ce măsuri concrete are Guvernul pentru sprijinirea mamelor și a familiilor tinere, dincolo de eventuale măsuri restrictive sau de austeritate?
9. Are Guvernul în vedere extinderea rețelei de creșe, grădinițe și servicii de sprijin pentru părinți, astfel încât familiile să nu fie puse în fața unor alegeri imposibile între venit și îngrijirea copilului?
10. Poate Guvernul să garanteze public că nu va reduce concediul pentru creșterea copilului și că nu va trata maternitatea ca pe o povară bugetară?

Într-o țară în care familiile tinere sunt deja împinse la limită de scumpiri, instabilitate și lipsa unui sprijin real, simpla idee că statul s-ar putea atinge de concediul pentru creșterea copilului este inacceptabilă. România are nevoie de politici care încurajează natalitatea, protejează copilul și sprijină părinții, nu de măsuri care pedepsesc maternitatea.

Nu mamele sunt problema acestei țări. Nu copiii sunt povara bugetară a României. Problema reală este incapacitatea guvernanților de a reforma risipa, privilegiile și ineficiența administrativă, preferând în schimb să lovească exact în categoriile care au cea mai mare nevoie de protecție.

Vă solicit, așadar, un răspuns clar, oficial și neechivoc cu privire la intențiile Guvernului în această materie, precum și asumarea publică a faptului că drepturile mamelor și interesul superior al copilului nu vor fi sacrificate în numele unor calcule bugetare reci și nedrepte.

Răspunsul poate fi transmis la adresa de e-mail: nini.pascalini@cdep.ro.

Vă mulțumesc anticipat.

Nini Alexandru Pascalini

Deputat Circumscripția nr. 4 Bacău